

Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Stalna služba u Ivancu
Ivanec, Ul. ak. Mirka Maleza 3

Poslovni broj: P-164/2024-14

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Varaždinu, Stalna služba u Ivancu, po sucu Draženku Jakopoviću, kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja Marijana Vusića iz Ivanca, Ulica Bistrica 24, OIB:74961065492, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Korušić, Hrg i Vukalović, odvjetnicima u Varaždinu, protiv 1. tuženika Ivane Šoštar iz Ivanca, Ulica Ljudevita Gaja 11, OIB:28174452317, zastupana po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Kozjak i Rendić, odvjetnicima u Varaždinu i 2. tuženika Gorana Šoštara iz Ivanca, Ulica Ljudevita Gaja 17, OIB:97544325372, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. svibnja 2026. godine, kojoj su bili nazočni punomoćnica tužitelja Pintarić Željka i punomoćnik 1. tuženika Kozjak Josip, te sukladno odredbi članka 335. Zakona o parničnom postupku - objave presude dana 19. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Drugo tuženi Goran Šoštar iz Ivanca, Ulica Ljudevita Gaja 17, OIB: 97544325372, dužan je tužitelju Marijanu Vusiću iz Ivanca, Ulica Bistrica 24, OIB:74961065492, isplatiti iznos od 20.044,56 EUR (slovima: dvadeset tisuća četrdeset četiri eura i pedeset šest centi) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od 2. siječnja 2023. godine pa do isplate, kao i naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od 2.870,35 EUR (slovima: dvije tisuće osam sto sedamdeset eura i trideset pet cena) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od dana 19. lipnja 2026. godine pa do isplate, a sve to u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

II. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" Tužena Ivana Šoštar iz Ivanca, Ulica Ljudevita Gaja 11, dužna je tužitelju Marijanu Vusiću iz Ivanca, Ulica Bistrica 24, OIB:74961065492, isplatiti iznos 20.044,56 EUR

(slovima: dvadeset tisuća četrdeset četiri eura i pedeset šest centi) sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od 2. siječnja 2023. godine pa do isplate, kao i solidarno naknaditi tužitelju prouzročeni parnični trošak u iznosu od sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od dana 19. lipnja 2026. godine pa do isplate, a sve to u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe. " - kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju Marijanu Vusiću da 1. tuženoj Ivana Šoštar naknadi trošak ovog postupka u iznosu od 2.500,00 EUR (slovima: dvije tisuće pet sto eura) sa zakonskom zateznom kamatom sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, počam od dana donošenja prvostupanjske presude, tj. od dana 19. lipnja 2026. godine pa do isplate, a sve to u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi isplate u kojoj u kojoj navodi da je dana 18. lipnja 2017. g. pozajmio tuženicama, kao bračnim drugovima, iznos od 200.000,00 kn (26.544,56 EUR), a za potrebe renovacije kuće, da je predmetni Ugovor o zajmu u pisanom obliku zaključio sa 2. tuženikom, da kako su u to vrijeme tuženici bili bračni drugovi, i pozajmica im je trebala za uređenje kuće u kojoj su zajednički živjeli, to su se oboje obvezali predmetni dug vratiti najkasnije do 1. siječnja 2023. g., da do dana sastavljanja ove tužbe tužitelju je na ime povrata pozajmice Goran Šoštar vratio samo 6.500,00 EUR (48.974,25 kn) dok ostatak duga nije vraćen, da nakon 2-3 godine od zaključenja Ugovora o zajmu između tuženika je došlo do poremećaja bračnih odnosa te su isti iako su živjeli zajedno, prestali funkcionirati kao bračni drugovi i dio duga je na višekratno traženje tužitelja, vratio 2. tuženik, dok 1. tuženica nije vratila ništa, da obzirom je predmetna pozajmica zajednički potrošena za vrijeme trajanja braka tuženika za potrebe uređenja kuće u kojoj su isti zajednički živjeli, to ista sukladno odredbi čl. 44. st. 4. Obiteljskog zakona, ova obveza tereti oba bračna druga za koju su solidarno odgovorni, da prema saznanju brak tuženika je u veljači 2024.g. razveden nakon čega je tužitelj kontaktirao tuženike radi povrata ostatka zajma, međutim da je 2. tuženik rekao da trenutno nije u mogućnosti više vraćati dug, a 1. tužena da se na poziv da vrati dug oglušila, pa kako tuženici ne žele vratiti pozajmljeni iznos predlaže sudu da donese presudu kojom će tuženicama naložiti da mu solidarno isplate utuženi iznos i da mu naknade troškove postupka, sve za zakonskom zateznom kamatom.

2. Sud je u smislu odredbe članka 284. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07. - Odluka USRH, 84/08, 96/08. - Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 - Odluka USRH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje - ZPP) dostavio tužbu na odgovor 1. i 2. tuženicama.

3. Tužena Ivana Šoštar dostavila je odgovor na tužbu u kojem navodi da osporava tužbu i tužbeni zahtjev, te da poriče osnovanost činjeničnih navoda iz tužbe, navodi da nema nikakvih saznanja da bi tužitelj dana 18.6.2017. godine pozajmio tuženicama kao bračnim

drugovima iznos od 200.000,00 kn (26.544,56 EUR), da tužitelj navodi da je pozajmica trebala tuženicama za uređenje kuće u kojoj su zajednički živjeli i da su se oboje obvezali predmetni dug vratiti najkasnije do 1.1.2023. godine, da je predmetni Ugovor o zajmu u pisanom obliku zaključio samo 2-tuženi i da je time tužitelj dao do znanja da tuženica nije znala za predmetnu pozajmicu nego da je to bio dogovor tužitelja i 2-tuženika, jer bi inače sklopio ugovor i sa 1-tuženom, da tužitelj u tužbi navodi da je 2-tuženik na ime povrata pozajmice vratio 6.500 EUR, dok ostatak duga da nije vratio, a da 1-tužena nije vratila ništa, da time tužitelj ponovo potvrđuje da je predmetna pozajmica i Ugovor o zajmu bio dogovor između tužitelja i 2-tuženika jer sve dokaze kojima tužitelj raspolaže i prilaže uz tužbu spominje samo 2-tuženika, da tužitelj nije dostavio nikakve dokaze s kojima bi potkrijepio tvrdnje da je 1-tužena znala za predmetnu pozajmicu, da tužitelj navodi da se oglašila da vrati dug, a da pritom nije dostavio nikakav dokaz kojim bi dokazao da je uopće sa 1-tuženom kontaktirao, da tužitelj u više navrata navodi da je predmetna pozajmica zajednički potrošena za vrijeme trajanja braka za potrebe uređenja kuće u kojoj su isti zajednički živjeli te da ova obveza tereti oba bračna druga za koju su obvezu solidarno odgovorni, da tužitelj nije dostavio ni jedan dokaz kojim bi potvrdio da je predmetna pozajmica zajednički potrošena za vrijeme trajanja braka tuženika za potrebe uređenja kuće u kojoj su živjeli, da prema Obiteljskom zakonu za obveze koje jedan bračni drug imao prije sklapanja braka, kao i za obveze koje je samostalno preuzeo nakon sklapanja braka, a koje se ne odnose na tekuće potrebe bračne i obiteljske zajednice ne odgovara drugi bračni drug, da iz dostavljene dokumentacije je očito da je 2-tuženik pozajmio od tužitelja 26.544,56 EUR za potrebe koje se nisu odnosile na tekuće potrebe bračne i obiteljske zajednice za što prema Obiteljskom zakonu ne odgovara drugi bračni drug, da nije znala za predmetnu pozajmicu do podizanja tužbe, a isto tako da nije imala saznanja za što je ona utrošena što je i vidljivo iz same tužbe tužitelja koji ne dostavlja nikakve dokaze kojima bi potkrijepio svoje navode vezano za 1-tuženu, te slijedom navedenog predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev tužitelja uz obvezu da joj naknadi troškove ovog postupka sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

4. Tuženik Goran Šoštar u odgovoru na tužbu izjavio je da priznaje da je tužitelju zajedno sa tuženom dužan vratiti zajam u iznosu od 200.000 kn odnosno, 26.544,56 EUR, koliko je posuđeno, time da je dio zajma vratio u iznosu od 6.500,00 eura tako da još postoji preostali dug od 20.044,56 eura.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o zajmu od 18.6.2017. g. (list 4 spisa), nalog Privredne banke Zagreb od 19.6.2017. godine (list 5 spisa), potvrdu od 5.3.2023. godine (list 25 spisa), potvrdu od 17.3.2023. godine (list 26 spisa), potvrdu od 19.5.2023. godine (list 27 spisa), potvrdu od 22.12.2023. godine (list 28 spisa), dopis privredne banke Zagreb od 25.2.2025. godine (list 31-33 spisa) i dopis privredne banke Zagreb od 25.2.2025. godine (list 34 spisa), saslušao 1. tuženu Ivanu Šoštar (list 22-23 spisa) i 2. tuženika Gorana Šoštara (list 23-24 spisa), te tužitelja Marijana Vusića (list 21-22 spisa).

5.1. Uvidom u Ugovor o zajmu od 18.6.2017. g. (list 4 spisa), sud je utvrdio da je isti zaključen između Marijana Vusića (ovdje tužitelja) i Gorana Šoštara (ovdje 2-go tuženika), da je Vusić Marijan dao Šoštar Goranu iznos od 200.000 kn, besamatno za troškove nadogradnje i uređenja obiteljske kuće, da je obveza vraćanja zajma do 1.1.2023. i da će zajmodavatelj isplatiti zajam zajmoprimalatelju na njegov tekuć račun kod Privredne banke Zagreb, te da je ugovor potpisan po zajmodavatelju Marijanu Vosiću i zajmoprimalatelju Goranu Šoštaru. Iz Ugovora o zajmu nije vidljivo da li su potpisi ovjereni kod javnog bilježnika.

5.2. Uvidom u nalog Privredne banke d.d. Zagreb od 19.6.2017. godine (list 5 spisa) sud je utvrdio da je sa računa Marijana Vusića izvršen prijenos 200.000,00 HRK na račun Šoštar Gorana dana 19.6.2017.

5.3. Uvidom u Potvrdu od 5.3.2023. godine (list 25 spisa) sud je utvrdio da Marijan Vusić potvrđuje da mu je Goran Šoštar predao iznos od 1.500,00 EUR na ime povrata dijela pozajmice za potrebe renovacije i nadogradnje kuće, a da se obvezuje ostatak duga vratiti u mjesečnim ratama, te da je potvrda potpisana po Goranu Šoštaru, koji je predao novac i Marijanu Vusiću koji je primio novac.

5.4. Uvidom u potvrdu od 17.3.2023. godine (list 26 spisa) sud je utvrdio da Marijan Vusić potvrđuje da mu je Goran Šoštar predao iznos od 1.500,00 EUR na ime povrata dijela pozajmice za potrebe renovacije i nadogradnje kuće, a da se obvezuje ostatak duga vratiti u mjesečnim ratama, te da je potvrda potpisana po Goranu Šoštaru, koji je predao novac i Marijanu Vusiću koji je primio novac.

5.5. Uvidom u potvrdu od 19.5.2023. godine (list 27 spisa) sud je utvrdio da Marijan Vusić potvrđuje da mu je Goran Šoštar predao iznos od 1.500,00 EUR na ime povrata dijela pozajmice za potrebe renovacije i nadogradnje kuće, a da se obvezuje ostatak duga vratiti u mjesečnim ratama, te da je potvrda potpisana po Goranu Šoštaru, koji je predao novac i Marijanu Vusiću koji je primio novac.

5.6. Uvidom u potvrdu od 22.12.2023. godine (list 28 spisa) sud je utvrdio da Marijan Vusić potvrđuje da mu je Goran Šoštar predao iznos od 2.000,00 EUR na ime povrata dijela pozajmice za potrebe renovacije i nadogradnje kuće, a da se obvezuje ostatak duga vratiti u mjesečnim ratama, te da je potvrda potpisana po Goranu Šoštaru, koji je predao novac i Marijanu Vusiću koji je primio novac.

5.7. Uvidom u dopis Privredne banke d.d. Zagreb od 25.2.2025. godine (list 31-33 spisa) sud je utvrdio da je izvršena transakcija sa računa Marijana Vusića na račun Gorana Šoštara iznos od 200.000,00 HRK.

5.8. Uvidom u dopis Privredne banke d.d. Zagreb od 25.2.2025. godine (list 34 spisa) sud je utvrdio da Goran Šoštar nema otvorene račune u Privrednoj banci d.d. Zagreb.

6. Tužitelj Marijan Vusić u svojem iskazu (list 21-221 spisa) naveo je, da je tuženicama prodao kuću na adresi Ivanec, Bistrica 24 za iznos od 238.000,00 kn, a koji iznos je uplaćen na njegov račun na banku, da ga je 2. tuženi zamolio da li može njemu i 1. tuženoj posuditi neki novac da bi nadogradili i uredili kuću, da je rekao da može ali preko papira, da je sa 2. tuženim zaključio ugovor o zajmu i transakcija je išla preko Privredne banke za iznos od 200.000,00 kn sa njegovog računa na račun 2. tuženika, da od početka tuženi nisu vraćala novac, da je Goran počeo vraćati i da je do sada na ime ugovora o zajmu plaćeno 6.500,00 eura, tako da je ostalo još oko 20.000,00 eura duga tuženika prema njemu, da je 1. tužena sigurno znala za posuđivanje novaca jer je Goran rekao da zajedno posuđuju novac, da je prije pokretanja ovog postupka razgovarao s tuženima Ivanom i Goranom koji su rekli da će novac vratiti, ali pošto nisu da je podnio tužbu protiv njih, da vjeruje da je novac utrošen za izgradnju i uređenje kuće jer je na kući nadozidano tri šare cigla i uređeno je potkrovlje, da kad su razgovarali o pozajmici da su bili prisutni oba tuženika, da ne zna zbog čega na ugovoru o zajmu je samo kao zajmoprimatelj Goran, a nije i Ivana, da se ne može izjasniti zbog čega je na ugovor samo stavio 2. tuženika i u točki II. naveo da se zajmoprimatelj obvezuje vratiti zajam iz točke I., da je iznos od 200.000,00 kn koji je predmet ugovora o zajmu uplaćen sa njegovog računa na račun

2. tuženika putem Privredne banke Zagreb, da ne može odgovoriti na pitanje zašto novac nije uplatio na račun 1. tužene, da je ista bila uvijek zauzeta i ne zna da li bi mogla doći potpisati ugovor o zajmu.

7. Prvo tužena Ivana Šoštar u svojem iskazu (list 22 i 23 spisa) navela je da je o zajmu od 200.000,00 kn saznala tek prilikom razvoda braka s 2. tuženikom 2023. godine, da nije imala nikakvo saznanje da je 2. tuženi od tužitelja uzeo zajam od 200.000,00 kn a isto tako da nema niti saznanje gdje je novac utrošen, da u vrijeme dok je 2. tuženi od tužitelja dobio novac po ugovoru o zajmu da je još sa 2. tuženikom bila u braku, da je brak razveden dana 29.2.2024. godine, da joj 2. tuženi nije rekao da je posudio novac od tužitelja, da nije bila ni prisutna prilikom razgovora 2. tuženog i tužitelja u vezi ovog posuđenog novca, da je znala za dizanje kredita za kupnju kuće u iznosu 36.000 eura, a kasnije da su dignuli još i drugi kredit za uređenje kuće u iznosu od 15.000 kn, da prvi kredit još nije vraćen do kraja, a ovaj drugi od 15.000 kn misli da bi trebao biti vraćen, da su ovi krediti dizani dok je bila u braku sa 2. tuženikom, da joj u vrijeme trajanja braka 2. tuženi nije nikad rekao da postoji neki dug prema tužitelju i da ga treba vratiti, da su 2. tuženi i tužitelj u prijateljskim odnosima, da je nakon kupnje kuće nadograđen dio kuće i uređen tavanski prostor, dogovor oko uređenja prostora vodio je 2. tuženik, da su u vrijeme kupnje kuće i u vrijeme dogradnje imali neku ušteđevinu, da novac koji su imali nije bio dovoljan te su digli ovaj drugi kredit, da su radovi na uređenju i dogradnje trajali oko godinu i pol dana, da te radove nije radila neka građevinska firma već majstori "pod fuš".

8. Drugo tuženi Goran Šoštar u svojem iskazu (list 23-24 spisa) naveo je da je tužitelj prodao njemu i 1. tuženoj kuću koja nije bila useljiva, primjerice nije bilo grijanja, da je u dogovoru s tužiteljem i sa sada bivšom suprugom dogovorio da posude novac za nadogradnju kuće, tu misli na projekat, građevinsku dozvolu, da su nadogradili i uredili tavanski dio i uređenjem dobili tri sobe i hodnik, da su ugradili plinsku instalaciju i grijanje, PVC stolariju na cijeloj kući, da nema račune za izvedene radove ali da ima ponude, da je 1. tužena bila u sve upućena tako da je imala potpuno saznanje o svemu što se događalo, da je 1. tuženu samo interesiralo pola kuće dok ju nije interesiralo da se vrati i dug koji je postojao, time da još uvijek postoji dug prema Zagrebačkoj banci za vraćanje kredita za koji iznos je kupljena kuća dok je drugi kredit dignut u iznosu od 11.500,00 eura i taj kredit da je vratio prošle godine u 11-om mjesecu, da još nije vraćen iznos zajma prema tužitelju, a da su svi krediti dizani dok je bio u braku sa 1. tuženom, da je kredit od 11.500,00 eura uzet za kupnju namještaja i drugog potrebnog, da je dignut 2018. godine, da u vrijeme kupovanja kuće nije imao osobne uštede, da ne zna da li je imala 1. tužena, da je tužitelju od pozajmice koja je bila 200.000 kn vratio do sada 6.500 eura, da je 1. tužena znala da on vraća tužitelju pozajmljeni iznos, da je u vrijeme trajanja braka 1. tužena digla kredit koji je trebao biti za izgradnju fasade, a da je tim kreditom ona kupila osobno vozilo, da je on sa tužiteljem u prijateljskim odnosima bez obzira što ima obvezu vraćanja duga prema njemu, da je tužitelju rekao da ne može više otplaćivati zajam jer nema novaca, da mu je on odgovorio da je pismenim putem tražio 1. tuženu i da mu je ona odgovorila da ne želi plaćati zajam i tada je rekao da će morati podići tužbu protiv njega i 1. tužene, da je tužitelju u par rata vratio iznos od 6.500 eura a vraćanje je bilo na ruke, da o tome postoji i papir, da je potvrde o vraćenom novcu ostavljao na stolu tako da je 1. tužena mogla vidjeti, da sa 1. tuženom ne komunicira već pet-šest godina, da je 1. tužena podnijela postupak radi utvrđivanja suvlasništva.

9. Sud je prihvatio iskaze tužitelja i 2. tuženika tuženog, osim u dijelu u kojem navode da je 1. tužena znala za Ugovor o zajmu koji je tužitelj zaključio sa 2. tuženikom i da je zajam bio namijenjen za nadogradnju i uređenje obiteljske kuće.

10. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz 1. tužene, jer je utvrdio, da je dan objektivno, uvjerljivo i istinito, budući se iskaz prema utvrđenju suda podudara sa navodima iz odgovora na tužbu i utvrđenim stanjem od strane suda tijekom postupka.

11. Članak 44. Obiteljskog zakona Obiteljski zakon ("Narodne novine", broj: 103/15, 98/19, 47/20, 49/23, 156/23, dalje - ObZ) u stavku 1. navodi da za obveze koje je jedan bračni drug preuzeo radi namirenja tekućih potreba bračne i obiteljske zajednice, kao i za obveze koje su bračni drugovi preuzeli zajednički u vezi s bračnom stečevinom, odgovaraju oba bračna druga solidarno bračnom stečevinom i vlastitom imovinom, stavak 2. navodi da ako je radi namirenja zajedničkih obveza iz suvlasničkoga dijela bračne stečevine ili iz vlastite imovine jednoga bračnog druga naplaćeno više nego što iznosi njegov dio duga, taj bračni drug ima prema drugom bračnom drugu pravo na naknadu toga iznosa iz njegova dijela bračne stečevine, odnosno iz njegove vlastite imovine, dok stavak 3. navodi da se smatra da su bračni drugovi za obveze iz stavka 1. ovoga članka odgovorni u jednakim dijelovima ako nisu drukčije ugovorili.

12. Dakle, sud je utvrdio da je tužitelj sa 2. tuženikom zaključio Ugovor o zajmu na iznos od 200.000,00 kn, koji su ugovorne strane potpisale i u kojem se ugovoru zajmoprimatelj (ovdje 2. tuženik) obvezao da će zajmodavatelju (ovdje tužitelj) vratiti primljeni iznos. Za napomenuti je i to da je iznos zajma sa računa zajmodavatelja, prenesen na račun zajmoprimatelja u punom iznosu.

13. Sud tijekom postupka nije utvrdio da bi 1. tužena sudjelovala u razgovoru između tužitelja i 2. tuženika glede Ugovora o zajmu, odnosno da bi se obvezala da će istog zajedno sa 2. tuženikom vratiti tužitelju. Sud je utvrdio da su tužitelj i 2. tuženik osobno dogovorili o Ugovoru o zajmu i iznosu, jer tijekom postupka sud nije našao utvrđenim da bi u tome sudjelovala 1. tužena.

14. U konkretnom slučaju 2. tuženik je primio isplatu zajma na svoj račun i on se i obvezao tužitelju vratiti zajam. Sud nije posebno cijenio navod u Ugovoru o zajmu da se isti odnosi na troškove nadogradnje i uređenja obiteljske kuće, jer tijekom cijelog postupka 2. tuženi nije sudu dostavio vjerodostojnu dokumentaciju iz koje bi zaista proizlazilo da je novac dobiven Ugovorom o zajmu upravo potrošen i za nadogradnje i uređenja obiteljske kuće.

15. Konačno sam 2. tuženik je u svojem iskazu naveo da sa 1. tuženom ne komunicira već pet-šest godina, pa i to izaziva sumnju da li je 1. tužena znala za Ugovor o zajmu između tužitelja i 2. tuženika.

16. Činjenica je da su sve transakcije povrata zajma od strane 2. tuženika tužitelju bile za vrijeme trajanja bračne zajednice 1. tužene i 2. tuženika (brak 1. tužene i 2. tuženika razveden je dana 29.2.2024. godine), te je sud cijeneći svaki dokaz zasebno i sve u međusobnoj povezanosti, utvrdio da postoji obveza 2. tuženika da podmiri tužitelju utuženi iznos, te se stoga tužbeni zahtjev tužitelja ukazao osnovanim u tom dijelu i sud je isti usvojio, dok za dio tužbenog zahtjeva tužitelja prema 1. tuženoj sud nije našao da bi bio osnovan, te je tužitelja odbio sa tim dijelom tužbenog zahtjeva.

17. Odluka o trošku ovog parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. ZPP, te je sud tužitelju priznao i dosudio troškove postupka u ukupnom iznosu od 2.870,35 EUR a koji troškovi se odnose na trošak sastava tužbe po punomoćniku u iznosu od 500,00 EUR, trošak zastupanja po punomoćniku na ročištima 5.12.2025., 19.2. i 15.5.2026. godine u ukupnom iznosu od 1.500,00 EUR (3x500,00 EUR), troška PDV 25% u iznosu 500,00

EUR (na iznos od 2.000,00 EUR), trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 123,34 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 246,90 EUR, a koji troškovi su odmjereni prema važećoj odvjetničkoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023, dalje - Tarifa) i bili su nužni, prema mišljenju suda, za vođenje ovoga postupka.

18. Odluka o trošku ovog parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. ZPP, te je sud 1. tuženoj priznao i dosudio troškove postupka u ukupnom iznosu od 2.500,00 EUR, a koji troškovi se odnose na trošak sastava odgovora na tužbu po punomoćniku u iznosu od 500,00 EUR, trošak zastupanja po punomoćniku na ročištima 5.12.2025., 19.2. i 15.5.2026. godine u ukupnom iznosu od 1.500,00 EUR (3x500,00 EUR) i troška PDV 25% u iznosu 500,00 EUR (na iznos od 2.000,00 EUR), a koji troškovi su odmjereni prema važećoj odvjetničkoj Tarifi i bili su nužni, prema mišljenju suda, za vođenje ovoga postupka.

Ivanec, 19. lipnja 2026.

Sudac
Draženko Jakopović

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovog presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog prijepisa istog. Žalba se podnosi Županijskom sudu kao sudu drugog stupnja, putem ove Stalne službe, pismeno u 3 (tri) primjerka.

Dostaviti:

1. Odvjetničko društvo Korušić, Hrg i Vukalović, odvjetnici u Varaždinu
2. Odvjetničko društvo Kozjak i Rendić, odvjetnici u Varaždinu
3. Goran Šoštar, Ivanec, Ulica Ljudevita Gaja 17

Broj zapisa: **9-30889-ae317**

Kontrolni broj: **080ce-0440b-64dc2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.